

Štvrtok 28. týždňa

Lk 11,47-54

Znášať svoj kríž

Naučme sa žiť so svojimi krížami

Výstraha má svoje opodstatnenie v živote.
Ježiš znova hovorí: „**Beda vám**“ (Lk 11,47).

V perikope počúvame ostrý a konfrontačný dialóg Ježiša s farizejmi a zákonníkmi. Ježiš hovorí o krvi prorokov zabíjaných v Izraeli a dáva do priamej súvislosti správanie súčasného pokolenia so spáchanými vinami ich predkov. V Ježišových slovách vidíme, že jeho poslanstvo je myslené veľmi vážne. Je to výzva na život a na smrť. I jeho vlastná smrť sa blíži, nenávisť nepriateľov pripraví plán, ako ho zničiť. V Pánových slovách sa viackrát objavuje slovo krv. Krv prorokov, od krvi Ábelovej, po krv zabitého proroka Zachariáša. Je to vždy krv privolávajúca trest a pomstu. Ale krv Ježišova, ktorá uzatvára mučeníctvo prorokov, bude krvou zmierenia a záchrany, bude krvou, ktorá sa preliala na odpustenie hriechov. Kto bude piť z kalicha Kristovho, bude žiť naveky.

V tomto kontraste môžeme pochopiť, čím sa líši Starý zákon od Nového zákona a k svojmu úžasu objavujeme tie najkrásnejšie rysy tajomnej Božej tváre. Je to láska milujúca do krajnosti a dávajúca všetko bez výhrady tým, ktorých miluje.

Kým Ježiš pripomína zákonníkom a farizejom, že stavajú náhrobky prorokom, ktorých ich otcovia zabili, napadá nás myšlienka na Pánov vlastný hrob v skale, kde bude skoro uložené i jeho telo zmučené krutou popravou. Ježiš je jediný z prorokov, jediný zo všetkých ľudí tejto zeme, komu nemôžeme postaviť náhrobok. Ježiš je ten, ktorý premenil hrob v miesto najvyššej nádeje a radosti, rovnako ako kríž a najťažšie utrpenie prežiaril tým, že ich podstúpil. Kristus nám dáva niest' svoje životné kríže, dáva nám ich z lásky, aby sme aj my mali účasť na jeho utrpení. V týchto, krížoch nás Ježiš neopúšťa, ale nás navštevuje milosrdnou láskou.

Poprosme Boha pri rannej modlitbe o milosrdnú lásku a schopnosť vytrvalo niest' svoj kríž.

Amen.